

ΚΕΝΙΑΓΟΥΡΟΦΙ
ΓΟΥΙΣΠΙ

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ
ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

της
ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ
από τον κόσμο
του ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΟΓΚΟΥΑΡΤΣ

Όνομα	Ημερομηνία Επιστροφής
Ρ. Ουέλι <i>βρομάι</i>	08 ΙΑΝ.
Ν. Λονγκμπάτον	18 ΦΕΒ.
Σ. Μιζάουκ <i>σούπερ</i>	04 ΜΑΡ.
<i>Ε. Γκρέντζερ</i>	14 ΜΑΡ.
<i>Πάριμα Πάιπ</i>	24 ΜΑΡ.
<i>Ε. Μακμίλαν</i>	29 ΜΑΡ.
<i>Μ. Μπούλστροουντ</i>	13 ΑΠΡ.
<i>Ε. Γκρέντζερ</i>	02 ΜΑΪΟΥ
<i>Ντ. Μαλφόνι</i>	05 ΜΑΪΟΥ

Προσοχή: Για κάθε σκίσιμο, τσάκισμα, τσαλάκωμα, στράβωμα, λύγισμα, δίπλωμα, μουντζούρωμα, λέρωμα, πάτημα, πέταγμα και γενικότερα οποιαδήποτε ζημιά, παραμόρφωση, κακομεταχείριση ή ασέβεια δείξετε με οιονδήποτε τρόπο σε ετούτο το βιβλίο, θα φροντίσω οι συνέπειες να είναι τόσο τρομερές όσο περνάει από το χέρι μου.

Τριμα Πινς, Βιβλιοθηκάριος
του «Χόγκουαρτς»

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΟΓΚΟΥΑΡΤΣ

Όνομα	Ημερομηνία Επιστροφής
Ρ. Ουέβλι <i>βρομάκι</i>	08 ΙΑΝ.
Ν. Λονγκμπάτσι	18 ΦΕΒ.
Σ. Μιζάουκ <i>σούπερ</i>	04 ΜΑΡ.
<i>Ε. Γκρέντζερ</i>	14 ΜΑΡ.
<i>Πάριμα Πάιπ</i>	24 ΜΑΡ.
<i>Ε. Μακμίλαν</i>	29 ΜΑΡ.
<i>Μ. Μπούλστροουντ</i>	13 ΑΠΡ.
<i>Ε. Γκρέντζερ</i>	02 ΜΑΪΟΥ
<i>Ντ. Μαλφόνι</i>	05 ΜΑΪΟΥ

Προσοχή: Για κάθε σκίσιμο, τσάκισμα, τσαλάκωμα, στράβωμα, λύγισμα, δίπλωμα, μουντζούρωμα, λέρωμα, πάτημα, πέταγμα και γενικότερα οποιαδήποτε ζημιά, παραμόρφωση, κακομεταχείριση ή ασέβεια δείξτε με οιονδήποτε τρόπο σε ετούτο το βιβλίο, θα φροντίσω οι συνέπειες να είναι τόσο τρομερές όσο περνάει από το χέρι μου.

Έρμα Πινς, Βιβλιοθηκάριος
του «Χόγκουαρτς»

**ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ
ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ**

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ:

KENILWORTHY WHISP, *QUIDDITCH THROUGH THE AGES*

Από τις Εκδόσεις Bloomsbury, Λονδίνο 2001

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Κενιλγουόρθι Γουίσιπ, Το Κουίντιτς Ανά τους αιώνες**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: J.K. Rowling

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τατιάνα Σταυρουλάκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαραντή

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ηλιόπουλος Θ. – Ροδόπουλος Π. Ο.Ε.

© J.K. Rowling, 2001

© Εικονογράφησης: J.K. Rowling, 2001

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού είναι διασφαλισμένο.

Πρώτη έκδοση: Δεκέμβριος 2013

ISBN 978-618-01-0397-7

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΚΕΝΙΑΓΟΥΡΟΘΙ
ΓΟΥΙΣΠ

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

της
ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ
από τον κόσμο
του ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ

Μετάφραση:
Τατιάνα Σταουρούλακη

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν:

- Βιβλίο 1: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ, 1998
μτφρ. Μάια Ρούτσου
- Βιβλίο 2: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ, 1999
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 3: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΖΚΑΜΠΑΝ, 1999
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 4: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ, 2000
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 5: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ, 2003
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 6: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΗΜΙΑΙΜΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ, 2005
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 7: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, 2007
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ, 2008,
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- ΕΝΑΣ ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ, 2012,
μτφρ. Έφη Τσιρώνη
- ΝΙΟΥΤ ΣΚΑΜΑΝΤΕΡ, «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ», 2013,
μτφρ. Τατιάνα Σταυρουλάκη

Κριτικές για το *Το Κούνιτις Ανά τους Αιώνες*

Η εμπειριστατωμένη έρευνα του Κενιλγουόρθι Γουίσιπ μάς αποκαλύπτει έναν πολύτιμο θησαυρό άγνωστων μέχρι σήμερα πληροφοριών σχετικά με το αγαπημένο σπορ των μάγων. Ένα συναρπαστικό ανάγνωσμα.

Μπατίλντα Μπάγκσοτ,
συγγραφέας του *Ιστορία της Μαγείας*

Ο Γουίσιπ συνέγραψε ένα πραγματικά απολαυστικό βιβλίο. Είναι βέβαιο ότι οι οπαδοί του Κούνιτις θα το βρουν κατατοπιστικό αλλά και διασκεδαστικό.

Εκδότης του *Μαγικά Σκουπόξυλα*

Το απόλυτο εγχειρίδιο για την προέλευση και την ιστορία του Κούνιτις. Συνιστάται ανεπιφύλακτα.

Μπρούτους Σκρίμτζεουρ,
συγγραφέας του *Η Βίβλος των Αμυντικών*

Ο κύριος Γουίσιπ φαίνεται ένας πολλά υποσχόμενος συγγραφέας. Εάν συνεχίσει το ίδιο καλά, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να φωτογραφηθεί σύντομα μαζί μου.

Γκιλντρόι Λόκχαρτ,
συγγραφέας του *Εγώ, ο Μάγος*

*Πάμε στοίχημα ότι πρόκειται να γίνει μπεστ σέλερ. Πάμε
στοίχημα, σας λέω.*

Λούντοβικ Μπάγκμαν,
Αμυντικός, Σφήκες του Γουίμπουρν και Εθνική Αγγλίας

Έχω διαβάσει και χειρότερα.

Ρίτα Σκίτερ, *Ημερήσιος Προφήτης*

Με τις ευχαριστίες μας στην Τζ. Κ. Ρόουλινγκ,
η οποία δημιούργησε αυτό το βιβλίο και παραχώρησε
γενναιόδωρα όλα τα δικαιώματά της
στη φιλανθρωπική οργάνωση *Κόμικ Ριλief*.

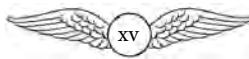
Περιεχόμενα

Πρόλογος από τον Άλμπους Ντάμπλντορ	xv
1. Η Εξέλιξη του Ιπτάμενου Σκουπόξυλου	3
2. Αρχαία Παιχνίδια με Σκούπες	9
3. Το Παιχνίδι από το Κουίντις Μαρς	17
4. Ο Νεωτερισμός του Χρυσ αφένιου Σνιτς	25
5. Προφυλάξεις Εναντίον των Μαγκλ	35
6. Αλλαγές στο Κουίντις από τον 14ο Αιώνα	41
<i>Αγωνιστικός Χώρος</i>	41
<i>Μπάλες</i>	45
<i>Παίκτες</i>	48
<i>Κανόνες</i>	53
<i>Διαιτητές</i>	57
7. Ομάδες Κουίντις της Βρετανίας και της Ιρλανδίας	63
8. Η Διάδοση του Κουίντις σε Όλο τον Κόσμο	73
9. Η Τελειοποίηση του Αγωνιστικού Σκουπόξυλου	85
10. Το Κουίντις Σήμερα	93
<i>Σχετικά με τον Συγγραφέα</i>	101

Πρόλογος

Το *Κούνιτις Ανά τους Αιώνες* είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς τίτλους της σχολικής Βιβλιοθήκης του «Χόγκουαρτς». Η κυρία Πινς, η βιβλιοθηκάρειός μας, παραπονιέται συνεχώς ότι οι μαθητές «το τσαλακώνουν, το μουντζουρώνουν και γενικά το κακομεταχειρίζονται με τρόπο απαράδεκτο» – πράγμα το οποίο, φυσικά, αποτελεί απόδειξη ότι ένα βιβλίο είναι ιδιαίτερα αξιόλογο. Όποιοι παίζουν ή παρακολουθούν τακτικά *Κούνιτις* θα απολαύσουν σίγουρα το έργο του κυρίου Γουίσπ, όπως επίσης και όσοι ενδιαφέρονται για την ευρύτερη ιστορία της μαγείας. Καθώς εμείς αναπτύσσουμε και βελτιώνουμε το *Κούνιτις*, έτσι και το παιχνίδι αναπτύσσει και βελτιώνει εμάς, ενώνοντας μάγους και μάγισσες από όλα τα κοινωνικά στρώματα για να μοιραστούν μαζί στιγμές χαράς, θριάμβου αλλά και θλίψης (για όσους υποστηρίζουν τους Τσάντλεϊ Κάνονς).

Πρέπει να παραδεχτώ ότι με δυσκολία έπεισα την κυρία Πινς να παραχωρήσει ένα από τα βιβλία της για ανατύπω-

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ση και ευρεία κυκλοφορία. Για την ακρίβεια, όταν της ομολόγησα ότι το βιβλίο επρόκειτο να γίνει διαθέσιμο στους Μαγκλ, έμεινε για αρκετά λεπτά στήλη άλατος, βουβή και εντελώς ακίνητη. Όταν κατάφερε να συνέλθει, με ρώτησε (ευγενικά, είναι η αλήθεια) εάν είχα χάσει τα λογικά μου. Αφού την καθησύχασα ότι δε συνέβαινε κάτι τέτοιο, της εξήγησα υπομονετικά για ποιον λόγο είχα πάρει αυτή την εξωφρενική απόφαση.

Οι Μαγκλ αναγνώστες μας δε χρειάζονται ιδιαίτερες συστάσεις για τη δουλειά της *Κόμικ Ριλίφ*, οπότε εδώ θα επαναλάβω την εξήγηση που έδωσα στην κυρία Πινς για να διαφωτίσω τους μάγους και τις μάγισσες που έχουν αποκτήσει ετούτο το βιβλίο. Η *Κόμικ Ριλίφ* χρησιμοποιεί τη διασκέδαση για να καταπολεμά τη φτώχεια και την αδικία. Μέσω της διάδοσης του γέλιου, έχει συγκεντρώσει ένα υψηλό ποσό χρημάτων (590 εκατομμύρια λίρες από το 1985 που ξεκίνησε αυτή την προσπάθεια – 115.002.964 Χρυσές Γαλέρες, 12 Ασημένια Δρεπάνια και 3 Χάλκινα Μαστίγια). Αγοράζοντας το βιβλίο –και σας συμβουλεύω φιλικά να το αγοράσετε, γιατί αν το διαβάσετε χωρίς να το έχετε πληρώσει θα γίνετε σύντομα θύμα Αντικλεπτικής Κατάρας– συνεισφέρετε και εσείς σε αυτήν τη μαγική αποστολή.

Όπως θα έχετε καταλάβει ήδη, η δικαιολογία μου προφανώς δεν καθησύχασε στο ελάχιστο την κυρία Πινς, η οποία αδυνατούσε ακόμη να αποδεχτεί ότι ένα από τα βιβλία της

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

θα γινόταν προσιτό στους Μαγκλ. Μάλιστα, μου πρότεινε διάφορες εναλλακτικές λύσεις, όπως να απαντήσω στους Μαγκλ ότι η Βιβλιοθήκη μας έπιασε φωτιά και κάηκε ολοσχερώς, ή απλούστατα να υποκριθώ ότι έπαθα αποπληξία και πέθανα ακαριαία χωρίς να αφήσω οδηγίες για το ζήτημα. Αφού την πληροφόρησα ότι, σε γενικές γραμμές, οι ιδέες της ήταν ενδιαφέρουσες αλλά η αρχική συμφωνία έπρεπε να τηρηθεί, μου παρέδωσε απρόθυμα το βιβλίο – αν και, όταν ήρθε η στιγμή να το αφήσει από τα χέρια της, τα δάχτυλά της το κρατούσαν τόσο σφιχτά που αναγκάστηκα να τα μουδιάσω ένα ένα με ειδικό ξόρκι.

Παρόλο που έχω αφαιρέσει τα συνηθισμένα Ξόρκια Βιβλιοθήκης από ετούτο το αντίγραφο, δεν μπορώ να υποσχεθώ ότι έχουν εξαφανιστεί όλα τα ίχνη τους. Είναι γνωστό ότι η κυρία Πινς εφοδιάζει τα βιβλία που φροντίζει με ασυνήθιστα και πρωτότυπα προστατευτικά μαγικά. Εγώ ο ίδιος έχω πικρή πείρα. Πέρυσι, μια μέρα που ξεφύλλιζα αφηρημένα το *Θεωρίες της Διαπλασματικής Μεταμόρφωσης*, το βιβλίο άρχισε ξαφνικά να πετάει γύρω μου χτυπώντας μανιασμένα το κεφάλι μου. Σας προειδοποιώ, προσέξτε πολύ πώς θα μεταχειριστείτε το αντίγραφό σας: μη σκίσετε σελίδες, μην το ρίξετε σε νερά. Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να εμφανιστεί από το πουθενά μια έξαλλη κυρία Πινς, απαιτώντας να πληρώσετε βαρύ πρόστιμο.

Τελειώνοντας, σας ευχαριστώ για την υποστήριξή σας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

στην *Κόμικ Ριλίφ*, και παρακαλώ θερμά τους Μαγκλ αναγνώστες μας να μη διανοηθούν να παίξουν Κούνιτις μέσα στο σπίτι τους. Πρόκειται για ένα εντελώς φανταστικό σπορ, με το οποίο κανείς δεν ασχολείται στην πραγματικότητα. Και με την ευκαιρία, ας ευχηθώ στα Ενωμένα Τέλματα καλή τύχη και θριάμβους για την επόμενη χρονιά.

Άρμπος Ντάμπλντορ

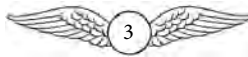

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑ

Η Εξέλιξη του Ιπτάμενου Σκουπόξυλου

Δυστυχώς, δεν έχει βρεθεί ακόμη το ξόρκι εκείνο που θα έδινε στους μάγους τη δυνατότητα να πετούν με την ανθρώπινη μορφή τους, χωρίς άλλο βοήθημα. Οι λίγοι Ζωομάγοι που μεταμορφώνονται σε φτερωτά πλάσματα πράγματι απολαμβάνουν τις χαρές της πτήσης, όμως είναι σπάνιοι. Αν ο συνηθισμένος μάγος ή μάγισσα μεταμορφωθεί, για παράδειγμα, σε νυχτερίδα, θα υψωθεί στον αέρα αλλά με το μυαλό της νυχτερίδας θα ξεχάσει αμέσως πού ήθελε να πάει. Η αιώρηση, επίσης, είναι πολύ διαδεδομένη κι ευχάριστη, όμως φαίνεται πως οι πρόγονοί μας δεν μπορούσαν να αρκεστούν στο ενάμισι μέτρο πάνω από το έδαφος· ήθελαν κάτι παραπάνω. Λαχταρούσαν να πετάξουν ψηλά στον ουρανό σαν πουλιά, αλλά χωρίς τη δυσάρεστη προϋπόθεση να βγάλουν πούπουλα.

Σήμερα, μας φαίνεται τόσο αυτονόητο το γεγονός ότι όλες ανεξαιρέτως οι οικογένειες μάγων της Βρετανίας δια-

θέτουν τουλάχιστον ένα ιπτάμενο σκουπόξυλο στο σπιτικό τους, που σπάνια σκεφτόμαστε να αναρωτηθούμε γιατί. Για ποιον λόγο, άραγε, το ταπεινό αυτό αντικείμενο έγινε το μοναδικό νομίμως αποδεκτό μέσο μεταφοράς μας; Γιατί εμείς οι Δυτικοί δεν υιοθετήσαμε το μαγικό χαλί, τόσο αγαπητό στα αδέρφια μας από την Ανατολή; Με ποιο σκεπτικό δεν καταφύγαμε σε ιπτάμενα βαρέλια ή πολυθρόνες ή μπαγιέρες; Γιατί το σκουπόξυλο;

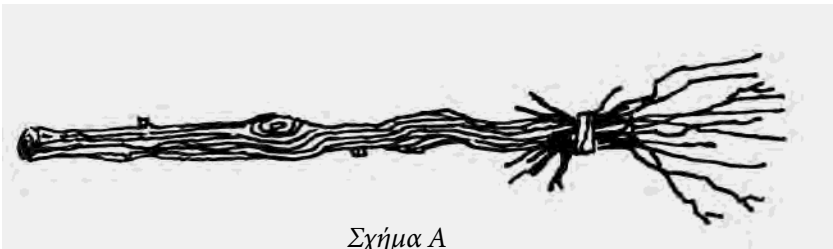
Οι πρόγονοί μας, αρκετά έξυπνοι ώστε να προστατεύονται από τα περίεργα βλέμματα των Μαγκλ γειτόνων τους, που σίγουρα θα επιδίωκαν να εκμεταλλευτούν απερίσκεπτα οτιδήποτε μαγικό αν γνώριζαν την ύπαρξή του, κρατούσαν μυστικές τις υποθέσεις τους πολύ πριν τεθεί σε ισχύ το Θέσπισμα περί Μυστικότητας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μάγων. Εάν διατηρούσαν στα σπίτια τους κάποιο μαγικό μέσο μεταφοράς, αυτό θα έπρεπε να είναι κάτι διακριτικό, κάτι που δε θα προκαλούσε ανεπιθύμητη προσοχή. Το σκουπόξυλο ήταν ιδανική επιλογή: δε χρειαζόταν καμιά εξήγηση, καμιά δικαιολογία στην περίπτωση που θα το έβλεπαν οι Μαγκλ. Επιπλέον, ήταν οικονομικό και εύκολα μεταφερόμενο. Παρ' όλα αυτά, τα πρώτα σκουπόξυλα που μετατράπηκαν σε ιπτάμενα είχαν και τα μειονεκτήματά τους.

Σύμφωνα με τις πηγές, οι μάγοι και οι μάγισσες στην Ευρώπη χρησιμοποιούσαν τα ιπτάμενα σκουπόξυλα ήδη από το 962 μ.Χ. Ένα εικονογραφημένο χειρόγραφο αυτής της

περιόδου από τη Γερμανία απεικονίζει τρεις μάγους να κατεβαίνουν από τις σκούπες τους με μια αξιολύπητη έκφραση ταλαιπωρίας στα πρόσωπά τους. Ο Γκούθρι Λόχριν, ένας Σκοτσέζος μάγος που έγραψε ένα σχετικό κείμενο το 1107, μας μιλάει για «ανυπόφορες αιμορροΐδες και οπίσθια γεμάτα σκλήθρες» ύστερα από μια σύντομη πτήση με σκουπόξυλο από το Μοντρώουζ μέχρι το Άρμπρουθ.

Το μεσαιωνικό σκουπόξυλο, το οποίο εκτίθεται στο Μουσείο Κουίντιτς του Λονδίνου, μας διαφωτίζει σχετικά με τα παράπονα του Λόχριν (βλ. Σχήμα Α): ένα χοντροκομμένο, τραχύ κομμάτι φλαμουριάς γεμάτο ρόζους, με κλαδάκια φουντουκιάς πρόχειρα δεμένα στη μια άκρη, δεν είναι ούτε άνετο ούτε αεροδυναμικό. Τα ξόρκια που το συνοδεύουν είναι το ίδιο πρωτόγονα: κινείται μόνο με μία ταχύτητα, δε διαθέτει καθόλου όπισθεν, και στρέφεται μόνο προς τα πάνω ή προς τα κάτω.

Σχήμα Α

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Εφόσον εκείνα τα χρόνια οι μάγοι έφτιαχναν αυτοσχέδια, χειροποίητα σκουπόξυλα, υπήρχαν τεράστιες διαφορές ως προς την ταχύτητα, την άνεση και τον χειρισμό κατά την πτήση. Όμως, σταδιακά αναπτύχθηκε ένα επιτυχημένο σύστημα ανταλλαγής αγαθών. Ήδη από τον 12ο αιώνα, εάν ένας μάγος ήταν πιο ταλαντούχος στην κατασκευή σκουπόξυλων, αναλάμβανε την εργασία με αντίτιμο μαγικά φίλτρα στα οποία ο πελάτης και γείτονάς του μπορεί να ήταν ικανότερος. Μόλις τα σκουπόξυλα έγιναν κάπως πιο άνετα και εξελιγμένα, χρησιμοποιούνταν πλέον όχι μόνο για λόγους μεταφοράς από τόπο σε τόπο, αλλά και για ταξιδάκια αναψυχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΥΟ

Αρχαία Παιχνίδια με Σκούπες

Τα σκουπόξυλα έγιναν πρωταγωνιστές αθλητικών εκδηλώσεων αμέσως μόλις η κατασκευή τους βελτιώθηκε αρκετά ώστε να επιτρέπει στους αναβάτες να στρίβουν και να ρυθμίζουν την ταχύτητα και το ύψος της πτήσης. Οι εικονογραφήσεις και τα κείμενα της παλιάς εποχής μάς δίνουν μια ιδέα για τα παιχνίδια που έπαιζαν οι πρόγονοί μας. Μερικά από αυτά δεν υπάρχουν πια, ενώ άλλα επιβιώνουν ή έχουν εξελιχθεί στα σπορ που γνωρίζουμε σήμερα.

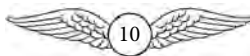
Ο πασίγνωστος και πολύ δημοφιλής **ετήσιος αγώνας σκουπόξυλου** της Σουηδίας έχει ρίζες στον 10ο αιώνα. Οι αναβάτες πετούν από το Κόπαρμπεργκ μέχρι το Άργεπλογκ, απόσταση περίπου τετρακοσίων ογδόντα χιλιομέτρων. Η διαδρομή περνάει μέσα από ένα καταφύγιο δράκων, και το τεράστιο ασημένιο τρόπαιο έχει σχήμα Σουηδικού Πλατύρρυγχου. Σήμερα, πλέον, πρόκειται για ένα διεθνές αθλητικό γεγονός. Κάθε χρόνο, μάγοι από όλο τον κό-

σμο συγκεντρώνονται ευλαβικά στο Κόπαρμπεργκ για να επευφημήσουν τους διαγωνιζόμενους στην αφετηρία, και ύστερα διακτινίζονται στο Άργεπλογκ για να πανηγυρίσουν μαζί με τους επιζώντες.

Ο διάσημος πίνακας του 1105 *Günther der Gewalttätige ist der Gewinner* (Γκούνθερ ο Βίαιος, Άξιος Νικητής) αναπαριστά το αρχαίο γερμανικό παιχνίδι **Στίχστοκ**. Στην κορυφή ενός κονταριού, ύψους 6 μέτρων, στερεωνόταν μια φουσκωμένη ουροδόχος κύστη δράκου. Ένας παίκτης πάνω σε ιπτάμενο σκουπόξυλο είχε την ευθύνη να φυλάει την κύστη ώστε να μην τρυπηθεί. Ο κυστοφύλακας δενόταν στο κοντάρι με ένα σχοινί, που το περνούσε γύρω από τη μέση του έτσι ώστε να του αφήνει περιθώριο πτήσης μέχρι περίπου 3 μέτρα μακριά από το κοντάρι. Οι υπόλοιποι παίκτες προσπαθούσαν διαδοχικά να φτάσουν στην κύστη και να την τρυπήσουν με τις άκρες των σκουπόξυλών τους, οι οποίες ήταν ειδικά ακονισμένες για αυτό τον σκοπό. Στον κυστοφύλακα επιτρεπόταν να χρησιμοποιεί το μαγικό ραβδί του για να αποκρούει τις επιθέσεις. Το παιχνίδι τελείωνε όταν κάποιος κατόρθωνε να τρυπήσει την κύστη, ή όταν ο κυστοφύλακας πετύχαινε να διώξει όλους τους αντιπάλους με ξόρκια (επίσης, και στην περίπτωση που λιποθυμούσε από την εξάντληση). Το Στίχστοκ σταδιακά παρήκμασε, και τον 14ο αιώνα έσβησε εντελώς.

Στην Ιρλανδία άνθησε το **Έινγκινγκεν**, το οποίο τρα-

γουδήθηκε σε αμέτρητες μπαλάντες (λέγεται ότι ο θρυλικός μάγος Φίνγκαλ ο Ατρόμητος ήταν πρωταθλητής του παιχνιδιού). Διαδοχικά, όλοι οι παίκτες έπαιρναν το Ντομ, ή πιο απλά την μπάλα (στην πραγματικότητα, επρόκειτο για τη χολή μιας κατσίκας), και πετούσαν ιλιγγιωδώς ανάμεσα σε δυο σειρές φλεγόμενα βαρέλια, στερεωμένα σε πάνυψηλα ξύλινα κοντάρια. Σκοπός του παιχνιδιού ήταν να ριχτεί το Ντομ πίσω από το τελευταίο βαρέλι. Όποιος παίκτης λοιπόν το κατάφερνε στον μικρότερο χρόνο, και χωρίς να πιάσει φωτιά στη διαδρομή, ήταν ο νικητής.

Από τη Σκοτία κατάγεται το πιο επικίνδυνο από όλα τα παιχνίδια: το **Κρεοχκέν**, το οποίο μάλιστα μνημονεύεται και σε ένα τραγικό, κέλτικο λαϊκό ποίημα του 11ου αιώνα. Μεταφρασμένη στη σύγχρονη γλώσσα, η πρώτη στροφή λέει:

*Δώδεκα παίχτες, ψηλά παλικάρια
Μαζεύτηκαν, δέσαν σφιχτά τα τσουκάλια
Ηχεί το κέρασ, πετούν στον ουρανό
Μα δυο απομείναν, έτσι ήταν γραφτό*

Οι παίκτες του Κρεοχκέν φορούσαν από ένα τσουκάλι δεμένο στο κεφάλι τους. Μόλις ακουγόταν το κέρασ ή το τύμπανο για την εκκίνηση, περίπου εκατό μαγεμένα βραχάκια και λιθάρια που αιωρούνταν τριάντα μέτρα πάνω από

το έδαφος άρχιζαν να πέφτουν στη γη. Τότε, οι παίκτες πετούσαν με αστραπιαίους ελιγμούς, προσπαθώντας να μαζέψουν όσο περισσότερες πέτρες μπορούσαν μέσα στα τσουκάλια τους. Πολλοί Σκοτσέζοι μάγοι θεωρούσαν το παιχνίδι αυτό τόσο σπουδαία δοκιμασία ανδρισμού και θάρρους, που η δημοτικότητά του έφτασε στα ύψη την εποχή του Μεσαίωνα παρά τις πολυάριθμες απώλειες που θρηνήσαμε εξαιτίας του. Το Κρεοχκέν ανακηρύχθηκε παράνομο το 1762. Αν και ο Μάγκνους Μακντόναλντ ο Σιδεροκέφαλος ηγήθηκε μιας θερμής εκστρατείας για την επαναφορά του τη δεκαετία του 1960, το Υπουργείο Μαγείας αρνήθηκε να άρει την απαγόρευση.

Το **Σάντμπαμπς** ήταν περισσότερο δημοφιλές στο Ντέβον της Αγγλίας. Στην πραγματικότητα ήταν ένα είδος άγαρμπης κονταρομαχίας, εφόσον ο μοναδικός σκοπός των παικτών ήταν να γκρεμίσουν όσο το δυνατόν περισσότερους αντιπάλους από τα σκουπόξυλά τους. Νικητής ήταν ο τελευταίος που απέμενε στον αέρα.

Το **Σουίβενχοτζ** ξεκίνησε στο Χέρφορντσαϊρ. Παρόμοια με το Στίχστοκ, παιζόταν και αυτό με μια διογκωμένη κύστη, συνήθως από γουρούνι. Οι παίκτες, καθισμένοι ανάποδα, χτυπούσαν την κύστη προς τα πίσω με τη φουντωτή άκρη του σκουπόξυλου. Ο πρώτος που έχανε χτύπημα έδινε πόντο στους αντιπάλους, και νικήτρια ήταν η ομάδα που συγκέντρωνε πνήντα πόντους.

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Το Σουίβενχοτς παίζεται ακόμη και σήμερα στην Αγγλία, όμως ποτέ δεν έγινε ιδιαίτερα γνωστό σε ευρεία κλίμακα. Όσο για το Σάντμπαμψ, μονάχα τα παιδιά το θυμούνται πλέον. Στο Κουίρντιτς Μαρς, όμως, είχε δημιουργηθεί ένα παιχνίδι που έμελλε να γίνει το πιο αγαπητό στον κόσμο των μάγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑ

Το Παιχνίδι από το Κουίρντις Μαρς

Οφείλουμε τις γνώσεις μας για την ταπεινή καταγωγή του Κουίντις στα γραπτά της μάγισσας Γκέρτι Κεντλ, η οποία ζούσε τον 11ο αιώνα έξω από το χωριό της ελώδους περιοχής Κουίρντις Μαρς. Ευτυχώς για εμάς η Γκέρτι κρατούσε ημερολόγιο, το οποίο τώρα βρίσκεται στο Μουσείο Κουίντις του Λονδίνου. Τα παρακάτω αποσπάσματα έχουν μεταφραστεί στη σύγχρονη γλώσσα από τα ανορθόγραφα σαξονικά του πρωτοτύπου:

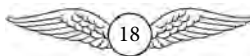
Τρίτη. Αφόρητη ζέστη. Αυτοί οι αλήτες από το χωριό με τρέλαναν πάλι. Έχω σιχαθεί αυτό το ηλίθιο παιχνίδι με τα σκουπόξυλα. Εκεί που καθάριζα λάχανα, έπεσε μέσα στη λεκάνη μια βρόμικη δερμάτινη μπάλα. Έδιωξα μ' ένα ξεγυρισμένο ξόρκι τον μαλλιαρό χαζούλιακα που ήρθε να τη μαζέψει. Πολύ θα χαιρόμουν να τον έβλεπα όπως θα πετάει τώρα, με τα γόνατα γυρισμένα ανάποδα.

Τρίτη. Υγρασία. Βγήκα στον βάλτο να μαζέψω τσουκνίδες. Οι βλάκες με τα σκουπόξυλα έπαιζαν πάλι. Παρακολούθησα για λίγο κρυμμένη πίσω από ένα βράχο. Πήραν καινούργια μπάλα. Την πετάνε ο ένας στον άλλο και παλεύουν να τη ρίξουν σε δέντρα στις άκρες του βάλτου. Τι χάσιμο χρόνου.

Τρίτη. Φυσάει. Έρθε η Γκουένογκ για τσάι. Μετά με κάλεσε να βγούμε. Καταλήξαμε να παρακολουθούμε πάλι τους κουφιοκέφαλους και το παιχνίδι τους στον βάλτο. Ήταν μαζί τους κι εκείνος ο χοντρός Σκοτσέζος μάγος που μένει στον λόφο. Σήμερα, είχαν βρει δυο κοτρόνες που πετούσαν σαν τρελές εδώ κι εκεί λες και ήθελαν να τους ρίξουν από τα σκουπόξυλα. Δυστυχώς δεν έγινε όσο ήμουν εκεί. Η Γκουένογκ μού είπε ότι παίζει κι αυτή. Γύρισα σπíti αηδιασμένη.

Ετούτα τα αποσπάσματα είναι πολύ πιο αποκαλυπτικά από όσο θα φανταζόταν η ίδια η Γκέρτι Κεντλ, κι ας ήξερε μονάχα ένα όνομα για τις μέρες της εβδομάδας. Πρώτον, η μπάλα που προσγειώθηκε μέσα στα λάχανά της ήταν δερμάτινη, όπως η σύγχρονη, κόκκινη Κουάφλ – φυσικά, η φουσκωμένη κύστη των άλλων παιχνιδιών εκείνης της εποχής δε θα ήταν εύκολο να πεταχτεί με ακρίβεια, ειδικά όταν

φυσούσε αέρας. Δεύτερον, η Γκέρτι μάς λέει ότι οι παίκτες προσπαθούσαν να τη ρίξουν σε δέντρα στις άκρες του βάλτου – προφανώς, μια πρώιμη μορφή τερμάτων. Τρίτον, παίρνουμε μια αμυδρή ιδέα για τον πρόγονο της γνώριμης μαύρης μπάλας Μπλάτζερ. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον ότι υπήρχε κάποιος «χοντρός Σκοτσέζος μάγος» στην ομάδα. Άραγε γνώριζε το Κρεοχκέν; Μήπως ήταν δική του ιδέα, εμπνευσμένη από το αιματηρό άθλημα της περιοχής του, να μαγέψει τα λιθάρια έτσι ώστε να πετούν επικίνδυνα στον χώρο του παιχνιδιού;

Η επόμενη αναφορά στο σπορ του Κουίντινιτς Μαρς έρχεται έναν αιώνα αργότερα, τότε που ο μάγος Γκούντγουιν Νιν έπιασε την πένα του για να γράψει στον Νορβηγό εξάδελφό του Όλαφ. Ο Νιν ζούσε στο Γιόρκσαϊρ, πράγμα που αποδεικνύει πόσο είχε εξαπλωθεί το παιχνίδι στη Βρετανία μέσα στα εκατό χρόνια που πέρασαν από τη μαρτυρία της Γκέρτι Κεντλ. Το γράμμα του Νιν φυλάσσεται στα αρχεία του Υπουργείου Μαγείας της Νορβηγίας.

Αγαπιέ Όλαφ,

*Πώς είσαι; Εγώ είμαι μια χαρά, όμως
η Γκουνίθντα κόβησε δρακοευλογιά.*

*Απολαύσαμε ένα ιδιαίτερα ευχάριστο και
ζωντανό παιχνίδι Κούνιτις το περασμένο Σάββατο,
αν και η καμμένη η Γκουνίθντα δεν έχει καθόλου*

το ταλέντο του Πιάστη, οπότε χρησιμοποιήσαμε τον Ράντουλφ τον σιδερά. Η ομάδα του Ίθκησι έπαιξε καλή αθλή δε συγκρινόταν με εμάς, γιατί είχαμε κάνει αδιάκοπη προπόνηση όλο τον προηγούμενο μήνα. Σκοράραμε σαράντα δύο φορές! Ο Ράντουλφ έφαγε μια Μπλάντερ στο κεφάλι, επειδή ο γερο-Ούγκα δεν ήταν πολύ γρήγορος στο ρόπαλο. Τα καινούργια βαρέλια που βάλαμε για τέρματα, τρία σε κάθε πλευρά πάνω σε κονιάρια, έκαναν θαυμάσια τη δουλειά τους. Ας είναι καλή η Ούνα από το πανδοχείο που μας τα χάρισε και μας κερνούσε μάηιστα υδρομέλο όλη τη νύχτα για τη νίκη μας. Η Γκουνίηνα θύμωσε λιγάκι που άρρησα να γυρίσω. Μου πέταξε στο κεφάλι ένα δυο ζόρικα ξόρκια, αθλή ευτυχώς πρόλαβα να σκύψω και γλίτωσα.

Σου στέλνω το γράμμα μου με την καλύτερή μου κουκουβάγια, ελπίζω να φτάσει εγκαίρως.

Ο εξάδελφός σου,

Γκούντγουιν

Εδώ, βλέπουμε καθαρά πόσο εξελίχθηκε το παιχνίδι σε έναν αιώνα. Η γυναίκα του Γκούντγουιν προοριζόταν να παίξει ως «Πιάστης» – μάλλον έτσι έλεγαν τότε τον Κνη-

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

γό. Η «Μπλάντερ» (δίχως αμφιβολία, πρόκειται για τη σημερινή Μπλάτζερ) που χτύπησε τον σιδερά Ράντουλφ έπρεπε κανονικά να αποκρουστεί από τον Ούγκα, ο οποίος προφανώς έπαιξε ως Αμυντικός και γι' αυτό κρατούσε ρόπαλο. Τα τέρματα δεν είναι πλέον δέντρα, αλλά βαρέλια στερεωμένα σε κοντάρια. Πάντως, λείπει ακόμη ένα βασικό στοιχείο του παιχνιδιού: η χρυσή μπάλα Σνιτς. Η τέταρτη μπάλα του Κουίντιτς προστέθηκε αρκετά αργότερα, στα μέσα του 13ου αιώνα, και μάλιστα με πολύ παράξενο τρόπο.

Αν έχετε αναρωτηθεί ποτέ από πού προήλθε η χρυσή μπάλα Σνιτς, πώς δημιουργήθηκαν οι Μπλάτζερ ή γιατί οι Περιπατητές του Γουίγκταουν κεντούν μπαλάδες στους μανδύες τους, πρέπει να διαβάσετε **ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ**. Η έκδοση αυτή αποτελεί ανατύπωση από το αντίγραφο της Βιβλιοθήκης του «Χόγκουαρτς», όπου το συμβουλευόμαστε οι νεαροί οπαδοί του Κουίντιτς σε καθημερινή βάση.

Τα έσοδα από τις πωλήσεις θα διατεθούν στη φιλανθρωπική οργάνωση *Κόμικ Ριλιφ*, και θα χρησιμοποιηθούν για να βελτιώσουν και να αλλάξουν τις ζωές πολλών φτωχών παιδιών – ένα έργο που είναι ακόμη πιο σπουδαίο και καταπληκτικό από το ρεκόρ του Ρόντερικ Πλάμπτον, ο οποίος το 1921 έπιασε τη Σνιτς σε τριάμισι δευτερόλεπτα.

Άρης Νεάμηνος

in association with

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: Info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0397-7

9 786180 103977

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 13755

ΕΣΕΙΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΑ Σ' ΕΠΑΦΗ

**ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ
ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ**

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ:

KENILWORTHY WHISP, *QUIDDITCH THROUGH THE AGES*

Από τις Εκδόσεις Bloomsbury, Λονδίνο 2001

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Κενιλγουόρθι Γουίσιπ, Το Κουίντιτς Ανά τους αιώνες**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: J.K. Rowling

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τατιάνα Σταυρουλάκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαραντή

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ηλιόπουλος Θ. – Ροδόπουλος Π. Ο.Ε.

© J.K. Rowling, 2001

© Εικονογράφησης: J.K. Rowling, 2001

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Το ηθικό δικαίωμα του δημιουργού είναι διασφαλισμένο.

Πρώτη έκδοση: Δεκέμβριος 2013

ISBN 978-618-01-0397-7

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΚΕΝΙΑΓΟΥΡΟΘΙ
ΓΟΥΙΣΠ

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

της
ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ
από τον κόσμο
του ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ

Μετάφραση:
Τατιάνα Σταυρουλάκη

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν:

- Βιβλίο 1: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ, 1998
μτφρ. Μάια Ρούτσου
- Βιβλίο 2: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Η ΚΑΜΑΡΑ ΜΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ, 1999
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 3: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΖΚΑΜΠΑΝ, 1999
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 4: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ, 2000
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 5: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ, 2003
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 6: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ Ο ΗΜΙΑΙΜΟΣ ΠΡΙΓΚΙΨ, 2005
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- Βιβλίο 7: Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, 2007
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΛ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ, 2008,
μτφρ. Καίτη Οικονόμου
- ΕΝΑΣ ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ, 2012,
μτφρ. Έφη Τσιρώνη
- ΝΙΟΥΤ ΣΚΑΜΑΝΤΕΡ, «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ», 2013,
μτφρ. Τατιάνα Σταυρουλάκη

Κριτικές για το *Το Κούνιτις Ανά τους Αιώνες*

Η εμπειριστατωμένη έρευνα του Κενιλγουόρθι Γουίσιπ μάς αποκαλύπτει έναν πολύτιμο θησαυρό άγνωστων μέχρι σήμερα πληροφοριών σχετικά με το αγαπημένο σπορ των μάγων. Ένα συναρπαστικό ανάγνωσμα.

Μπατίλντα Μπάγκσοτ,
συγγραφέας του *Ιστορία της Μαγείας*

Ο Γουίσιπ συνέγραψε ένα πραγματικά απολαυστικό βιβλίο. Είναι βέβαιο ότι οι οπαδοί του Κούνιτις θα το βρουν κατατοπιστικό αλλά και διασκεδαστικό.

Εκδότης του *Μαγικά Σκουπόξυλα*

Το απόλυτο εγχειρίδιο για την προέλευση και την ιστορία του Κούνιτις. Συνιστάται ανεπιφύλακτα.

Μπρούτους Σκρίμτζεουρ,
συγγραφέας του *Η Βίβλος των Αμυντικών*

Ο κύριος Γουίσιπ φαίνεται ένας πολλά υποσχόμενος συγγραφέας. Εάν συνεχίσει το ίδιο καλά, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να φωτογραφηθεί σύντομα μαζί μου.

Γκιλντρόι Λόκχαρτ,
συγγραφέας του *Εγώ, ο Μάγος*

*Πάμε στοίχημα ότι πρόκειται να γίνει μπεστ σέλερ. Πάμε
στοίχημα, σας λέω.*

*Λούντοβικ Μπάγκμαν,
Αμυντικός, Σφήκες του Γουίμπουρν και Εθνική Αγγλίας*

Έχω διαβάσει και χειρότερα.

Ρίτα Σκίτερ, Ημερήσιος Προφήτης

Με τις ευχαριστίες μας στην Τζ. Κ. Ρόουλινγκ,
η οποία δημιούργησε αυτό το βιβλίο και παραχώρησε
γενναιόδωρα όλα τα δικαιώματά της
στη φιλανθρωπική οργάνωση *Κόμικ Ριλief*.

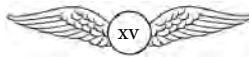
Περιεχόμενα

Πρόλογος από τον Άλμπους Ντάμπλντορ	xv
1. Η Εξέλιξη του Ιπτάμενου Σκουπόξυλου	3
2. Αρχαία Παιχνίδια με Σκούπες	9
3. Το Παιχνίδι από το Κουίντις Μαρς	17
4. Ο Νεωτερισμός του Χρυσ αφένιου Σνιτς	25
5. Προφυλάξεις Εναντίον των Μαγκλ	35
6. Αλλαγές στο Κουίντις από τον 14ο Αιώνα	41
<i>Αγωνιστικός Χώρος</i>	41
<i>Μπάλες</i>	45
<i>Παίκτες</i>	48
<i>Κανόνες</i>	53
<i>Διαιτητές</i>	57
7. Ομάδες Κουίντις της Βρετανίας και της Ιρλανδίας	63
8. Η Διάδοση του Κουίντις σε Όλο τον Κόσμο	73
9. Η Τελειοποίηση του Αγωνιστικού Σκουπόξυλου	85
10. Το Κουίντις Σήμερα	93
<i>Σχετικά με τον Συγγραφέα</i>	101

Πρόλογος

Το *Κούνιτις Ανά τους Αιώνες* είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς τίτλους της σχολικής Βιβλιοθήκης του «Χόγκουαρτς». Η κυρία Πινς, η βιβλιοθηκάρειός μας, παραπονιέται συνεχώς ότι οι μαθητές «το τσαλακώνουν, το μουντζουρώνουν και γενικά το κακομεταχειρίζονται με τρόπο απαράδεκτο» – πράγμα το οποίο, φυσικά, αποτελεί απόδειξη ότι ένα βιβλίο είναι ιδιαίτερα αξιόλογο. Όποιοι παίζουν ή παρακολουθούν τακτικά *Κούνιτις* θα απολαύσουν σίγουρα το έργο του κυρίου Γουίσιπ, όπως επίσης και όσοι ενδιαφέρονται για την ευρύτερη ιστορία της μαγείας. Καθώς εμείς αναπτύσσουμε και βελτιώνουμε το *Κούνιτις*, έτσι και το παιχνίδι αναπτύσσει και βελτιώνει εμάς, ενώνοντας μάγους και μάγισσες από όλα τα κοινωνικά στρώματα για να μοιραστούν μαζί στιγμές χαράς, θριάμβου αλλά και θλίψης (για όσους υποστηρίζουν τους Τσάντλεϊ Κάνονς).

Πρέπει να παραδεχτώ ότι με δυσκολία έπεισα την κυρία Πινς να παραχωρήσει ένα από τα βιβλία της για ανατύπω-

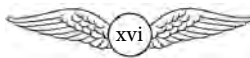

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ση και ευρεία κυκλοφορία. Για την ακρίβεια, όταν της ομολόγησα ότι το βιβλίο επρόκειτο να γίνει διαθέσιμο στους Μαγκλ, έμεινε για αρκετά λεπτά στήλη άλατος, βουβή και εντελώς ακίνητη. Όταν κατάφερε να συνέλθει, με ρώτησε (ευγενικά, είναι η αλήθεια) εάν είχα χάσει τα λογικά μου. Αφού την καθησύχασα ότι δε συνέβαινε κάτι τέτοιο, της εξήγησα υπομονετικά για ποιον λόγο είχα πάρει αυτή την εξωφρενική απόφαση.

Οι Μαγκλ αναγνώστες μας δε χρειάζονται ιδιαίτερες συστάσεις για τη δουλειά της *Κόμικ Ριλίφ*, οπότε εδώ θα επαναλάβω την εξήγηση που έδωσα στην κυρία Πινς για να διαφωτίσω τους μάγους και τις μάγισσες που έχουν αποκτήσει ετούτο το βιβλίο. Η *Κόμικ Ριλίφ* χρησιμοποιεί τη διασκέδαση για να καταπολεμά τη φτώχεια και την αδικία. Μέσω της διάδοσης του γέλιου, έχει συγκεντρώσει ένα υψηλό ποσό χρημάτων (590 εκατομμύρια λίρες από το 1985 που ξεκίνησε αυτή την προσπάθεια – 115.002.964 Χρυσές Γαλέρες, 12 Ασημένια Δρεπάνια και 3 Χάλκινα Μαστίγια). Αγοράζοντας το βιβλίο –και σας συμβουλεύω φιλικά να το αγοράσετε, γιατί αν το διαβάσετε χωρίς να το έχετε πληρώσει θα γίνετε σύντομα θύμα Αντικλεπτικής Κατάρας– συνεισφέρετε και εσείς σε αυτήν τη μαγική αποστολή.

Όπως θα έχετε καταλάβει ήδη, η δικαιολογία μου προφανώς δεν καθησύχασε στο ελάχιστο την κυρία Πινς, η οποία αδυνατούσε ακόμη να αποδεχτεί ότι ένα από τα βιβλία της

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

θα γινόταν προσιτό στους Μαγκλ. Μάλιστα, μου πρότεινε διάφορες εναλλακτικές λύσεις, όπως να απαντήσω στους Μαγκλ ότι η Βιβλιοθήκη μας έπιασε φωτιά και κάηκε ολοσχερώς, ή απλούστατα να υποκριθώ ότι έπαθα αποπληξία και πέθανα ακαριαία χωρίς να αφήσω οδηγίες για το ζήτημα. Αφού την πληροφόρησα ότι, σε γενικές γραμμές, οι ιδέες της ήταν ενδιαφέρουσες αλλά η αρχική συμφωνία έπρεπε να τηρηθεί, μου παρέδωσε απρόθυμα το βιβλίο – αν και, όταν ήρθε η στιγμή να το αφήσει από τα χέρια της, τα δάχτυλά της το κρατούσαν τόσο σφιχτά που αναγκάστηκα να τα μουδιάσω ένα ένα με ειδικό ξόρκι.

Παρόλο που έχω αφαιρέσει τα συνηθισμένα Ξόρκια Βιβλιοθήκης από ετούτο το αντίγραφο, δεν μπορώ να υποσχεθώ ότι έχουν εξαφανιστεί όλα τα ίχνη τους. Είναι γνωστό ότι η κυρία Πινς εφοδιάζει τα βιβλία που φροντίζει με ασυνήθιστα και πρωτότυπα προστατευτικά μαγικά. Εγώ ο ίδιος έχω πικρή πείρα. Πέρυσι, μια μέρα που ξεφύλλιζα αφηρημένα το *Θεωρίες της Διαπλασματικής Μεταμόρφωσης*, το βιβλίο άρχισε ξαφνικά να πετάει γύρω μου χτυπώντας μανιασμένα το κεφάλι μου. Σας προειδοποιώ, προσέξτε πολύ πώς θα μεταχειριστείτε το αντίγραφό σας: μη σκίσετε σελίδες, μην το ρίξετε σε νερά. Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να εμφανιστεί από το πουθενά μια έξαλλη κυρία Πινς, απαιτώντας να πληρώσετε βαρύ πρόστιμο.

Τελειώνοντας, σας ευχαριστώ για την υποστήριξή σας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

στην *Κόμικ Ριλίφ*, και παρακαλώ θερμά τους Μαγκλ αναγνώστες μας να μη διανοηθούν να παίξουν Κούνιτις μέσα στο σπίτι τους. Πρόκειται για ένα εντελώς φανταστικό σπορ, με το οποίο κανείς δεν ασχολείται στην πραγματικότητα. Και με την ευκαιρία, ας ευχηθώ στα Ενωμένα Τέλματα καλή τύχη και θριάμβους για την επόμενη χρονιά.

Άρμπος Ντάμπλντορ

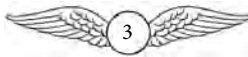

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑ

Η Εξέλιξη του Ιπτάμενου Σκουπόξυλου

Δυστυχώς, δεν έχει βρεθεί ακόμη το ξόρκι εκείνο που θα έδινε στους μάγους τη δυνατότητα να πετούν με την ανθρώπινη μορφή τους, χωρίς άλλο βοήθημα. Οι λίγοι Ζωομάγοι που μεταμορφώνονται σε φτερωτά πλάσματα πράγματι απολαμβάνουν τις χαρές της πτήσης, όμως είναι σπάνιοι. Αν ο συνηθισμένος μάγος ή μάγισσα μεταμορφωθεί, για παράδειγμα, σε νυχτερίδα, θα υψωθεί στον αέρα αλλά με το μυαλό της νυχτερίδας θα ξεχάσει αμέσως πού ήθελε να πάει. Η αιώρηση, επίσης, είναι πολύ διαδεδομένη κι ευχάριστη, όμως φαίνεται πως οι πρόγονοί μας δεν μπορούσαν να αρκεστούν στο ενάμισι μέτρο πάνω από το έδαφος· ήθελαν κάτι παραπάνω. Λαχταρούσαν να πετάξουν ψηλά στον ουρανό σαν πουλιά, αλλά χωρίς τη δυσάρεστη προϋπόθεση να βγάλουν πούπουλα.

Σήμερα, μας φαίνεται τόσο αυτονόητο το γεγονός ότι όλες ανεξαιρέτως οι οικογένειες μάγων της Βρετανίας δια-

θέτουν τουλάχιστον ένα ιπτάμενο σκουπόξυλο στο σπιτικό τους, που σπάνια σκεφτόμαστε να αναρωτηθούμε γιατί. Για ποιον λόγο, άραγε, το ταπεινό αυτό αντικείμενο έγινε το μοναδικό νομίμως αποδεκτό μέσο μεταφοράς μας; Γιατί εμείς οι Δυτικοί δεν υιοθετήσαμε το μαγικό χαλί, τόσο αγαπητό στα αδέρφια μας από την Ανατολή; Με ποιο σκεπτικό δεν καταφύγαμε σε ιπτάμενα βαρέλια ή πολυθρόνες ή μπαγιέρες; Γιατί το σκουπόξυλο;

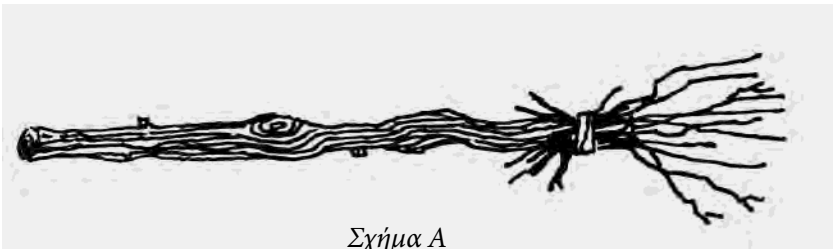
Οι πρόγονοί μας, αρκετά έξυπνοι ώστε να προστατεύονται από τα περιέργα βλέμματα των Μαγκλ γειτόνων τους, που σίγουρα θα επιδίωκαν να εκμεταλλευτούν απερίσκεπτα οτιδήποτε μαγικό αν γνώριζαν την ύπαρξή του, κρατούσαν μυστικές τις υποθέσεις τους πολύ πριν τεθεί σε ισχύ το Θέσπισμα περί Μυστικότητας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μάγων. Εάν διατηρούσαν στα σπίτια τους κάποιο μαγικό μέσο μεταφοράς, αυτό θα έπρεπε να είναι κάτι διακριτικό, κάτι που δε θα προκαλούσε ανεπιθύμητη προσοχή. Το σκουπόξυλο ήταν ιδανική επιλογή: δε χρειαζόταν καμιά εξήγηση, καμιά δικαιολογία στην περίπτωση που θα το έβλεπαν οι Μαγκλ. Επιπλέον, ήταν οικονομικό και εύκολα μεταφερόμενο. Παρ' όλα αυτά, τα πρώτα σκουπόξυλα που μετατράπηκαν σε ιπτάμενα είχαν και τα μειονεκτήματά τους.

Σύμφωνα με τις πηγές, οι μάγοι και οι μάγισσες στην Ευρώπη χρησιμοποιούσαν τα ιπτάμενα σκουπόξυλα ήδη από το 962 μ.Χ. Ένα εικονογραφημένο χειρόγραφο αυτής της

περιόδου από τη Γερμανία απεικονίζει τρεις μάγους να κατεβαίνουν από τις σκούπες τους με μια αξιολύπητη έκφραση ταλαιπωρίας στα πρόσωπά τους. Ο Γκούθρι Λόχριν, ένας Σκοτσέζος μάγος που έγραψε ένα σχετικό κείμενο το 1107, μας μιλάει για «ανυπόφορες αιμορροΐδες και οπίσθια γεμάτα σκλήθρες» ύστερα από μια σύντομη πτήση με σκουπόξυλο από το Μοντρώουζ μέχρι το Άρμπρουθ.

Το μεσαιωνικό σκουπόξυλο, το οποίο εκτίθεται στο Μουσείο Κουίντιτς του Λονδίνου, μας διαφωτίζει σχετικά με τα παράπονα του Λόχριν (βλ. Σχήμα Α): ένα χοντροκομμένο, τραχύ κομμάτι φλαμουριάς γεμάτο ρόζους, με κλαδάκια φουντουκιάς πρόχειρα δεμένα στη μια άκρη, δεν είναι ούτε άνετο ούτε αεροδυναμικό. Τα ξόρκια που το συνοδεύουν είναι το ίδιο πρωτόγονα: κινείται μόνο με μία ταχύτητα, δε διαθέτει καθόλου όπισθεν, και στρέφεται μόνο προς τα πάνω ή προς τα κάτω.

Σχήμα Α

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

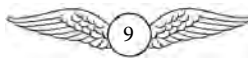
Εφόσον εκείνα τα χρόνια οι μάγοι έφτιαχναν αυτοσχέδια, χειροποίητα σκουπόξυλα, υπήρχαν τεράστιες διαφορές ως προς την ταχύτητα, την άνεση και τον χειρισμό κατά την πτήση. Όμως, σταδιακά αναπτύχθηκε ένα επιτυχημένο σύστημα ανταλλαγής αγαθών. Ήδη από τον 12ο αιώνα, εάν ένας μάγος ήταν πιο ταλαντούχος στην κατασκευή σκουπόξυλων, αναλάμβανε την εργασία με αντίτιμο μαγικά φίλτρα στα οποία ο πελάτης και γείτονάς του μπορεί να ήταν ικανότερος. Μόλις τα σκουπόξυλα έγιναν κάπως πιο άνετα και εξελιγμένα, χρησιμοποιούνταν πλέον όχι μόνο για λόγους μεταφοράς από τόπο σε τόπο, αλλά και για ταξιδάκια αναψυχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΥΟ

Αρχαία Παιχνίδια με Σκούπες

Τα σκουπόξυλα έγιναν πρωταγωνιστές αθλητικών εκδηλώσεων αμέσως μόλις η κατασκευή τους βελτιώθηκε αρκετά ώστε να επιτρέπει στους αναβάτες να στρίβουν και να ρυθμίζουν την ταχύτητα και το ύψος της πτήσης. Οι εικονογραφήσεις και τα κείμενα της παλιάς εποχής μάς δίνουν μια ιδέα για τα παιχνίδια που έπαιζαν οι πρόγονοί μας. Μερικά από αυτά δεν υπάρχουν πια, ενώ άλλα επιβιώνουν ή έχουν εξελιχθεί στα σπορ που γνωρίζουμε σήμερα.

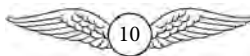
Ο πασίγνωστος και πολύ δημοφιλής **ετήσιος αγώνας σκουπόξυλου** της Σουηδίας έχει ρίζες στον 10ο αιώνα. Οι αναβάτες πετούν από το Κόπαρμπεργκ μέχρι το Άργεπλογκ, απόσταση περίπου τετρακοσίων ογδόντα χιλιομέτρων. Η διαδρομή περνάει μέσα από ένα καταφύγιο δράκων, και το τεράστιο ασημένιο τρόπαιο έχει σχήμα Σουηδικού Πλατύρρυγχου. Σήμερα, πλέον, πρόκειται για ένα διεθνές αθλητικό γεγονός. Κάθε χρόνο, μάγοι από όλο τον κό-

σμο συγκεντρώνονται ευλαβικά στο Κόπαρμπεργκ για να επευφημήσουν τους διαγωνιζόμενους στην αφετηρία, και ύστερα διακτινίζονται στο Άργεπλογκ για να πανηγυρίσουν μαζί με τους επιζώντες.

Ο διάσημος πίνακας του 1105 *Günther der Gewalttätige ist der Gewinner* (Γκούνθερ ο Βίαιος, Άξιος Νικητής) αναπαριστά το αρχαίο γερμανικό παιχνίδι **Στίχστοκ**. Στην κορυφή ενός κονταριού, ύψους 6 μέτρων, στερεωνόταν μια φουσκωμένη ουροδόχος κύστη δράκου. Ένας παίκτης πάνω σε ιπτάμενο σκουπόξυλο είχε την ευθύνη να φυλάει την κύστη ώστε να μην τρυπηθεί. Ο κυστοφύλακας δενόταν στο κοντάρι με ένα σχοινί, που το περνούσε γύρω από τη μέση του έτσι ώστε να του αφήνει περιθώριο πτήσης μέχρι περίπου 3 μέτρα μακριά από το κοντάρι. Οι υπόλοιποι παίκτες προσπαθούσαν διαδοχικά να φτάσουν στην κύστη και να την τρυπήσουν με τις άκρες των σκουπόξυλών τους, οι οποίες ήταν ειδικά ακονισμένες για αυτό τον σκοπό. Στον κυστοφύλακα επιτρεπόταν να χρησιμοποιεί το μαγικό ραβδί του για να αποκρούει τις επιθέσεις. Το παιχνίδι τελείωνε όταν κάποιος κατόρθωνε να τρυπήσει την κύστη, ή όταν ο κυστοφύλακας πετύχαινε να διώξει όλους τους αντιπάλους με ξόρκια (επίσης, και στην περίπτωση που λιποθυμούσε από την εξάντληση). Το Στίχστοκ σταδιακά παρήκμασε, και τον 14ο αιώνα έσβησε εντελώς.

Στην Ιρλανδία άνθησε το **Έινγκινγκεν**, το οποίο τρα-

γουδήθηκε σε αμέτρητες μπαλάντες (λέγεται ότι ο θρυλικός μάγος Φίνγκαλ ο Ατρόμητος ήταν πρωταθλητής του παιχνιδιού). Διαδοχικά, όλοι οι παίκτες έπαιρναν το Ντομ, ή πιο απλά την μπάλα (στην πραγματικότητα, επρόκειτο για τη χολή μιας κατσίκας), και πετούσαν ιλιγγιωδώς ανάμεσα σε δυο σειρές φλεγόμενα βαρέλια, στερεωμένα σε πανύψηλα ξύλινα κοντάρια. Σκοπός του παιχνιδιού ήταν να ριχτεί το Ντομ πίσω από το τελευταίο βαρέλι. Όποιος παίκτης λοιπόν το κατάφερνε στον μικρότερο χρόνο, και χωρίς να πιάσει φωτιά στη διαδρομή, ήταν ο νικητής.

Από τη Σκοτία κατάγεται το πιο επικίνδυνο από όλα τα παιχνίδια: το **Κρεοχκέν**, το οποίο μάλιστα μνημονεύεται και σε ένα τραγικό, κέλτικο λαϊκό ποίημα του 11ου αιώνα. Μεταφρασμένη στη σύγχρονη γλώσσα, η πρώτη στροφή λέει:

*Δώδεκα παίχτες, ψηλά παλικάρια
Μαζεύτηκαν, δέσαν σφιχτά τα τσουκάλια
Ηχεί το κέρας, πετούν στον ουρανό
Μα δυο απομείναν, έτσι ήταν γραφτό*

Οι παίκτες του Κρεοχκέν φορούσαν από ένα τσουκάλι δεμένο στο κεφάλι τους. Μόλις ακουγόταν το κέρας ή το τύμπανο για την εκκίνηση, περίπου εκατό μαγεμένα βραχάκια και λιθάρια που αιωρούνταν τριάντα μέτρα πάνω από

το έδαφος άρχιζαν να πέφτουν στη γη. Τότε, οι παίκτες πετούσαν με αστραπιαίους ελιγμούς, προσπαθώντας να μαζέψουν όσο περισσότερες πέτρες μπορούσαν μέσα στα τσουκάλια τους. Πολλοί Σκοτσέζοι μάγοι θεωρούσαν το παιχνίδι αυτό τόσο σπουδαία δοκιμασία ανδρισμού και θάρρους, που η δημοτικότητά του έφτασε στα ύψη την εποχή του Μεσαίωνα παρά τις πολυάριθμες απώλειες που θρηνήσαμε εξαιτίας του. Το Κρεοχκέν ανακηρύχθηκε παράνομο το 1762. Αν και ο Μάγκνους Μακντόναλντ ο Σιδεροκέφαλος ηγήθηκε μιας θερμής εκστρατείας για την επαναφορά του τη δεκαετία του 1960, το Υπουργείο Μαγείας αρνήθηκε να άρει την απαγόρευση.

Το **Σάντμπαμπς** ήταν περισσότερο δημοφιλές στο Ντέβον της Αγγλίας. Στην πραγματικότητα ήταν ένα είδος άγαρμπης κονταρομαχίας, εφόσον ο μοναδικός σκοπός των παικτών ήταν να γκρεμίσουν όσο το δυνατόν περισσότερους αντιπάλους από τα σκουπόξυλά τους. Νικητής ήταν ο τελευταίος που απέμενε στον αέρα.

Το **Σουίβενχοτζ** ξεκίνησε στο Χέρφορντσαϊρ. Παρόμοια με το Στίχστοκ, παιζόταν και αυτό με μια διογκωμένη κύστη, συνήθως από γουρούνι. Οι παίκτες, καθισμένοι ανάποδα, χτυπούσαν την κύστη προς τα πίσω με τη φουντωτή άκρη του σκουπόξυλου. Ο πρώτος που έχανε χτύπημα έδινε πόντο στους αντιπάλους, και νικήτρια ήταν η ομάδα που συγκέντρωνε πενήντα πόντους.

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Το Σουίβενχοτς παίζεται ακόμη και σήμερα στην Αγγλία, όμως ποτέ δεν έγινε ιδιαίτερα γνωστό σε ευρεία κλίμακα. Όσο για το Σάντμπαμψ, μονάχα τα παιδιά το θυμούνται πλέον. Στο Κουίρντιτς Μαρς, όμως, είχε δημιουργηθεί ένα παιχνίδι που έμελλε να γίνει το πιο αγαπητό στον κόσμο των μάγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑ

Το Παιχνίδι από το Κουίρντις Μαρς

Οφείλουμε τις γνώσεις μας για την ταπεινή καταγωγή του Κουίντις στα γραπτά της μάγισσας Γκέρτι Κεντλ, η οποία ζούσε τον 11ο αιώνα έξω από το χωριό της ελώδους περιοχής Κουίρντις Μαρς. Ευτυχώς για εμάς η Γκέρτι κρατούσε ημερολόγιο, το οποίο τώρα βρίσκεται στο Μουσείο Κουίντις του Λονδίνου. Τα παρακάτω αποσπάσματα έχουν μεταφραστεί στη σύγχρονη γλώσσα από τα ανορθόγραφα σαξονικά του πρωτοτύπου:

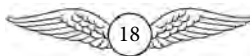
Τρίτη. Αφόρητη ζέστη. Αυτοί οι αλήτες από το χωριό με τρέλαναν πάλι. Έχω σιχαθεί αυτό το ηλίθιο παιχνίδι με τα σκουπόξυλα. Εκεί που καθάριζα λάχανα, έπεσε μέσα στη λεκάνη μια βρόμικη δερμάτινη μπάλα. Έδιωξα μ' ένα ξεγυρισμένο ξόρκι τον μαλλιαρό χαζούλιακα που ήρθε να τη μαζέψει. Πολύ θα χαιρόμουν να τον έβλεπα όπως θα πετάει τώρα, με τα γόνατα γυρισμένα ανάποδα.

Τρίτη. Υγρασία. Βγήκα στον βάλτο να μαζέψω τσουκνίδες. Οι βλάκες με τα σκουπόξυλα έπαιζαν πάλι. Παρακολούθησα για λίγο κρυμμένη πίσω από ένα βράχο. Πήραν καινούργια μπάλα. Την πετάνε ο ένας στον άλλο και παλεύουν να τη ρίξουν σε δέντρα στις άκρες του βάλτου. Τι χάσιμο χρόνου.

Τρίτη. Φυσάει. Έρθε η Γκουένογκ για τσάι. Μετά με κάλεσε να βγούμε. Καταλήξαμε να παρακολουθούμε πάλι τους κουφιοκέφαλους και το παιχνίδι τους στον βάλτο. Ήταν μαζί τους κι εκείνος ο χοντρός Σκοτσέζος μάγος που μένει στον λόφο. Σήμερα, είχαν βρει δυο κοτρόνες που πετούσαν σαν τρελές εδώ κι εκεί λες και ήθελαν να τους ρίξουν από τα σκουπόξυλα. Δυστυχώς δεν έγινε όσο ήμουν εκεί. Η Γκουένογκ μού είπε ότι παίζει κι αυτή. Γύρισα σπίτι αηδιασμένη.

Ετούτα τα αποσπάσματα είναι πολύ πιο αποκαλυπτικά από όσο θα φανταζόταν η ίδια η Γκέρτι Κεντλ, κι ας ήξερε μονάχα ένα όνομα για τις μέρες της εβδομάδας. Πρώτον, η μπάλα που προσγειώθηκε μέσα στα λάχανα της ήταν δερμάτινη, όπως η σύγχρονη, κόκκινη Κουάφλ – φυσικά, η φουσκωμένη κύστη των άλλων παιχνιδιών εκείνης της εποχής δε θα ήταν εύκολο να πεταχτεί με ακρίβεια, ειδικά όταν

φυσούσε αέρας. Δεύτερον, η Γκέρτι μάς λέει ότι οι παίκτες προσπαθούσαν να τη ρίξουν σε δέντρα στις άκρες του βάλτου – προφανώς, μια πρώιμη μορφή τερμάτων. Τρίτον, παίρνουμε μια αμυδρή ιδέα για τον πρόγονο της γνώριμης μαύρης μπάλας Μπλάτζερ. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον ότι υπήρχε κάποιος «χοντρός Σκοτσέζος μάγος» στην ομάδα. Άραγε γνώριζε το Κρεοχκέν; Μήπως ήταν δική του ιδέα, εμπνευσμένη από το αιματηρό άθλημα της περιοχής του, να μαγέψει τα λιθάρια έτσι ώστε να πετούν επικίνδυνα στον χώρο του παιχνιδιού;

Η επόμενη αναφορά στο σπορ του Κουίντιντις Μαρς έρχεται έναν αιώνα αργότερα, τότε που ο μάγος Γκούντγουιν Νιν έπιασε την πένα του για να γράψει στον Νορβηγό εξάδελφό του Όλαφ. Ο Νιν ζούσε στο Γιόρκσαϊρ, πράγμα που αποδεικνύει πόσο είχε εξαπλωθεί το παιχνίδι στη Βρετανία μέσα στα εκατό χρόνια που πέρασαν από τη μαρτυρία της Γκέρτι Κεντλ. Το γράμμα του Νιν φυλάσσεται στα αρχεία του Υπουργείου Μαγείας της Νορβηγίας.

Αγαπιέ Όλαφ,

*Πώς είσαι; Εγώ είμαι μια χαρά, όμως
η Γκουνίθντα κόβηθησε δρακοευλογιά.*

*Απολαύσαμε ένα ιδιαίτερα ευχάριστο και
ζωντανό παιχνίδι Κούντις το περασμένο Σάββατο,
αν και η καμμένη η Γκουνίθντα δεν έχει καθόλου*

το ταλέντο του Πιάστη, οπότε χρησιμοποιήσαμε τον Ράντουλφ τον σιδερά. Η ομάδα του Ίλκσι έπαιξε καλή αθλή δε συγκρινόταν με εμάς, γιατί είχαμε κάνει αδιάκοπη προπόνηση όλο τον προηγούμενο μήνα. Σκοράραμε σαράντα δύο φορές! Ο Ράντουλφ έφαγε μια Μπλάντερ στο κεφάλι, επειδή ο γερο-Ούγκα δεν ήταν πολύ γρήγορος στο ρόπαλο. Τα καινούργια βαρέλια που βάλουμε για τέρματα, τρία σε κάθε πλευρά πάνω σε κονιάρια, έκαναν θαυμάσια τη δουλειά τους. Ας είναι καλή η Ούνα από το πανδοχείο που μας τα χάρισε και μας κερνούσε μάηιστα υδρομέλο όλη τη νύχτα για τη νίκη μας. Η Γκουνίηνα θύμωσε λιγάκι που άργησα να γυρίσω. Μου πέταξε στο κεφάλι ένα δυο ζόρικα ξόρκια, αθλή ευτυχώς πρόλαβα να σκύψω και γλίτωσα.

Σου στέλνω το γράμμα μου με την καλύτερή μου κουκουβάγια, ελπίζω να φτάσει εγκαίρως.

Ο εξάδελφός σου,

Γκούντγουιν

Εδώ, βλέπουμε καθαρά πόσο εξελίχθηκε το παιχνίδι σε έναν αιώνα. Η γυναίκα του Γκούντγουιν προοριζόταν να παίξει ως «Πιάστης» – μάλλον έτσι έλεγαν τότε τον Κνη-

ΤΟ ΚΟΥΙΝΤΙΤΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

γός. Η «Μπλάντερ» (δίχως αμφιβολία, πρόκειται για τη σημερινή Μπλάτζερ) που χτύπησε τον σιδερά Ράντουλφ έπρεπε κανονικά να αποκρουστεί από τον Ούγκα, ο οποίος προφανώς έπαιξε ως Αμυντικός και γι' αυτό κρατούσε ρόπαλο. Τα τέρματα δεν είναι πλέον δέντρα, αλλά βαρέλια στερεωμένα σε κοντάρια. Πάντως, λείπει ακόμη ένα βασικό στοιχείο του παιχνιδιού: η χρυσή μπάλα Σνιτς. Η τέταρτη μπάλα του Κουίντιτς προστέθηκε αρκετά αργότερα, στα μέσα του 13ου αιώνα, και μάλιστα με πολύ παράξενο τρόπο.